

- Có gì đâu!

Tôi nhìn Chứng em bằng ánh mắt nghi hoặc:

- Sao tao thấy nó dày hơn khi nãy?

- Tại có hơi nước, bì thư nó phồng lên vậy thôi! Lát khô đi, nó xẹp xuống liền! - Chứng em giải thích.

Tôi nghe xuôi tai, liền cầm hai lá thư chạy về. Vả lại, tôi không tin trong một thời gian ngắn, Chứng em lại kịp viết thêm một lá thư bầy bạ để nhét vào trong đó. Lúc này, tôi chỉ lo sợ mỗi anh Điền. Nhớ đến bộ mặt hầm hầm của anh lúc nãy, bụng tôi cứ giật thon thót.